

LEVEN'S LESSEN

*van
Jakko*

KEES
RITMEESTER

LEESFRAGMENT

LEVEN'S LESSEN

*van
Takko*

KEES RITMEESTER

2 | 'Jaapje is de enige die lacht...'

Onze zoon is geboren! We noemen hem Jakko.
Het was nog even spannend. Hij was omstrengeld.
Korine blijft op de verloskamer. Ik ga met Jakko een
verdieping hoger. Naar de couveusekamer.
Mijn ouders komen kijken. Iedereen is blij en trots.

Een dag later.
Jakko blijft slap. Korine vertrouwt het niet helemaal.
Dit is niet de stevige baby waar we op hoopten.
Ze roept de kinderarts en vraagt: 'Is het een mongooltje?'
'Mevrouw, hoe komt u daarbij?! Absoluut niet.'

Maar de twijfels en vragen blijven.
We kijken naar de lijnen in onze handen en naar die van
Jakko. Zijn wat dikke nek valt op. Ook zijn oogjes staan net
iets anders.
Een paar dagen later zien we dat zijn hand is aangeprikt.
Dus toch een chromosoomonderzoek?
Het ziekenhuis laat ons in het ongewisse.
Ongemerkt maakt onze blijdschap plaats voor zorgen.
Wat als...?

Ik rijd naar huis. Korine moet met Jakko blijven.
In de auto staat een cassettebandje op van Elly en Rikkert.
Ze zingen een liedje dat me tot dat moment niets zei.
Over Jaapje, de zoon van een makelaar of directeur.
Elke morgen precies om twintig over acht wordt hij
opgehaald door een chauffeur.

*Hij gaat naar schooltje, ons mongooltje.
Hij moet vlug zijn, want de taxi wacht.
Elke morgen twintig over acht.
Jaapje is de enige die lacht.*

Het liedje snijdt door mijn ziel.
Ik sla op het stuur.
Wil de cassetterecorder in elkaar trappen.
Maar ik doe het niet. Ik geef gas. Als een dolle.
Een oerschreeuw komt uit mijn keel.

Ik herpak me. Juist nu moet ik sterk zijn.
Want als ons kind gehandicapt is, stort Korine in.
Ik ben een rots in de branding.
Mij krijgen ze niet zo snel klein.

En wat dan nog? Ik hou van dat jong. Al moet ik heel
mijn leven met hem achter een draaiorgel lopen.

Later die week komen Korine en Jakko thuis.

We maken er een feestje van.

De geboortekaartjes zijn gedrukt en verstuurd.

De kraamvisite druppelt binnen.

We vertellen de mensen voorzichtig dat Jakko misschien het downsyndroom heeft.

De kraambezoeken herinner ik me als een combinatie van feliciteren en condoleren.

Regelmatig moeten we mensen troosten omdat ze spontaan beginnen te huilen.

Wij niet. Wij zijn stoer en dapper. We houden ons vast aan een sprankje hoop. Het kan toch altijd nog meevallen?

Levensles

In veel situaties in het leven wordt ons geduld op de proef gesteld. Door de strubbelingen en door de jaren heen, heb ik steeds meer mogen leren om kalm te blijven.

12 | Onvergetelijke weekenden

Nu Jakko uit huis is, vind ik het leuk om als mannen onder elkaar samen weg te gaan.

Eerst een dagje. Naar een pretpark of de dierentuin.

We hebben schik. Doen gek. Genieten zonder mate.

Aan het eind van de dag gaan we ergens een hapje eten.

Al snel worden het weekendjes weg.

Jakko is vooral gek op de Nationale Taptoe in Ahoy.

Dus gaan we geregeld een weekendje naar Rotterdam.

Omdat hij hoogtevrees heeft, zitten we op de rolstoelplaatsen. Midden op het veld.

Later, thuis, bekijkt hij de video van alles nog tig keer.

Eindeloos. Het verveelt hem niet.

Jakko heeft altijd zijn percussie-eitje bij zich. Keurig in de maat schudt hij mee. Geconcentreerd en vol overgave. Hij drinkt alles in.

Als de directeur militaire muziek de imposante finale heeft gedirigeerd, komt hij naar Jakko toe. Hij kijkt hem aan en bedankt hem voor het meedoen. Vanuit zijn ooghoeken heeft hij naar Jakko en zijn eitje gekeken.

Hij wil nog iets zeggen, maar raakt geëmotioneerd.
Hij trekt zijn vlekkeloze witte handschoenen uit en geeft ze
aan Jakko. Geeft mij een hoofdknikje en loopt in militaire
pas terug naar de coulissen.
Jakko heeft hem geraakt. En dat raakt mij.

De volgende morgen eten we poffertjes XXL. We dragen
allebei een stoer rood T-shirt. Samen gekocht op een
weekend in Maastricht.
De poffertjes worden gebracht. Met veel boter en nog meer
poedersuiker.
Jakko kijkt me guitig aan. Hij niest.
Een enorme wolk poedersuiker daalt op ons neer.
Mensen om ons heen lachen. Wij ook.
We kloppen onze wit geworden shirts af. Ik veeg mijn bril
schoon.
We proosten als Buurman & Buurman met ons glas cola:
'a je too!'

Vast ritueel 's avonds aan de bar van het hotel. Bier en
bitterballen met mosterd.

Reizen met de metro is een verhaal apart. Hoe meer haast ik
heb, des te meer Jakko vertraagt.
Traplopen doet hij ook iets anders. Bij het naar beneden

gaan moet elke tree twee keer worden geraakt. Dat schiet niet op.

Bijna altijd missen we de metro. Ook een keer de laatste. Moeten we een klereneind lopen naar ons hotel in Capelle aan de IJssel.

Op een terras zitten is een uitdaging. Alles wat vliegt is eng, behalve vliegtuigen.

Vogels, vliegen en wespen. Verschrikkelijk vind hij het. Binnen de kortste keren zitten we binnen. Zo ver mogelijk achter in de zaak. Daar is het veilig.

In de dierentuin komen we per ongeluk in de vlindertuin terecht.

Hij zet het op een lopen. Alsof zijn broek in de fik staat.

Tegen het verkeer in. Ik volg beschaamd.

Met de pret is het dan wel gedaan. Het liefst loopt hij meteen naar de uitgang. Ik niet. We zijn er nog maar net.

Door hem af te leiden, herpakt hij zich gelukkig weer.

Tot hij ze weer ziet vliegen. Dan is het gedaan. Dat zie ik aan zijn blik.

De Efteling is lachen. Voor de achtbaan in de rij. Jakko spreekt zichzelf moed in. Innig hoop ik dat hij zich bedenkt. Maar nee, ik moet eraan geloven. We gaan er samen in.

Halverwege gilt hij. Hij wil eruit. Nu meteen. Dat gaat uiteraard niet.

Als de rit erop zit, veegt hij het zweet van zijn voorhoofd. En loopt naar de volgende rij. Naar een nog spannender attractie.

Hij roept: 'Kerel, kom op, je durft echt wel!'

Ik laat me niet kennen. Mijn maag denkt er anders over.

Levensles

Bij Jakko durf ik echt te zijn wie ik ben. Hij leert me dansen, gek doen en uit de band springen.

Van de brief aan Jakko's verzorger (hoofdstuk 15) is een mooie dubbele ansichtkaart beschikbaar. De tekst is aangepast, zodat deze voor elk kind en elke verzorger kan worden gebruikt.

Je kunt deze bemoedigingskaart voor verzorgers van gehandicapte kinderen bestellen door een mail te sturen naar info@tripleboeken.nl met als onderwerp 'Kaart Daarom!' Je krijgt de kaart dan thuisgestuurd met een factuur voor de portokosten à € 2,50. Grotere aantallen in overleg met de uitgever.

Verder lezen? Dit boek is verkrijgbaar via de webshop op www.tripleboeken.nl en in de (christelijke) boekhandel.
Zie ook onze andere uitgaven op de website.

Levenslessen van Jakko | Kees Ritmeester
ISBN 9789083229157 | 96 pagina's | Hardcover | € 9,95

 Triple
boeken

DICHTBIJ • INSPIREREND • RAAK